

Tvoja tišina je iz mesa, tvoje besede iz mesa,
 tvoj nemir iz mesa, tvoje trpljenje iz mesa.
 Tvoja solza ne pade
 na tla kot kaplja vode . . .
 (Naj padejo na tla
 te besede.)

ANGEL

Pablo Antonio
 Cuadra
 1912, *Nikaragua*

Tu je, s svojo postavo iz spomina,
 čist kot voda, nagnjen proti luči,
 zaljubljen v beraštvo
 gradi mojo biografijo.

Podnevi in ponoči, kot mračni pes,
 kroži okoli mojega raja,
 kjer sem pustil svoje domotožje,
 zdaj nežno mrtvo.

O, da bi njegov meč, žareč od spomina,
 spal kot moja kri v nočeh!

Toda tu si,
 kot topol, vztrajen v svoji natančnosti,
 vrzi svoje ohlapne peruti, skoraj rečne,
 na moja ramena,
 na ta kraj iz mesa, odločnega in svobodnjaškega,
 potipaj, če je tam križ,
 če je vsaj neka bolečina, ki pomaga,
 in okreni svoj obraz,
 svoj mogočni obraz, kot neka dalija,
 z neznosno močjo hrasta,
 kot zvezda, z jezo, naščuvano in osvetljeno od bliska.

BRATSTVO

Octavio
 Paz
 1914, *Mehika*

Človek sem: trajam kratek čas
 in noč je dolga.
 A gledam navzgor:
 zvezde pišejo.